

Книгата на Йоил и Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден - Тридесет и първа част

Jeff Pippenger

2026-01-18

Тридесет и едно

Последните три месиански изпълнения, намиращи се в Евангелието според Матей, посочват три елемента на ориентирната точка на неделния закон: разпръсването на Божия народ при неделния закон, както е предобразено чрез разпръсването на малкото стадо на 22 октомври 1844 г. и разпръсването на учениците при кръста. И двете разпръсвания се съгласуват с неделния закон. Във връзка с Галилея, която е символ на пророческа повратна точка, хората, които са били в тъмнина до неделния закон, ще бъдат призовани да излязат от тъмнината. Тези хора са другото Божие стадо, работниците от единадесетия час, които биват събудени за въпроса на съботния спор, когато са призовавани да излязат от Вавилон. Техният призив да излязат от Вавилон е втората фаза на съда, който започва при Божия дом и след това при неделния закон се изправя срещу онези извън Ерусалим.

Десетият месиански ориентир е Разпръсването поради неделния закон

Но всичко това стана, за да се изпълнят писанията на пророците. Тогава всички ученици Го оставиха и побягнаха. Матей 26:56.

Предсказание

Събуди се, о, мечо, против Моя пастир и против мъжа, който Ми е другар, казва Господ на Силите; порази пастира, и овцете ще се разпръснат; и Аз ще обърна ръката Си против малките. Захария 13:7.

„Скоро ще бъдем силно разпръснати и това, което вършим, трябва да бъде извършено бързо.“ Fundamentals of Christian Education, 535.

„Идва времето, когато ще бъдем отделени и разпръснати, и всеки един от нас ще трябва да устои без привилегиите на общение с онези, които са от същата скъпоценна вяра; и как можете да устоите, ако Бог не е до вас и не знаете, че Той ви води и направлява?“ Review and Herald, 25 март 1890 г.

Единадесетият месиански ориентир е призоваването на езичниците

За да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва: „Земята Завулонова и земята Нефталимова, край морския път, отвъд Йордан, Галилея на езичниците; народът, който седеше в тъмнина, видя голяма светлина; и на онези, които седяха в страната и сянката

на смъртта, изгря светлина.“ Матей 4:14–16.

Предсказание

Но мракът няма да бъде такъв, какъвто бе в нейната скръб, когато по-напред Той леко наскърби земята на Завулон и земята на Нефталим, а след това по-тежко я порази по пътя към морето, отвъд Йордан, в Галилея на народите. Народът, който ходеше в тъмнина, видя голяма светлина; над ония, които живеят в земята на мрачната сянка на смъртта, светлина изгря. Исая 9:1, 2.

При неделния закон късният дъжд ще бъде излян без мярка и езичниците ще видят голяма светлина. Гонението ще разпръсне верните и ще разпространи вестта.

„Ще ви предават на съдилища... да, и пред управители и царе ще бъдете довеждани заради Мене, за свидетелство на тях и на езичниците.“ Матей 10:17, 18, R. V. Гонението ще разпространява светлината. Христовите служители ще бъдат довеждани пред великите мъже на света, които, ако не беше това, може би никога не биха чули евангелието. Истината е била представяна погрешно на тези мъже. Те са слушали лъжливи обвинения относно вярата на Христовите ученици. Често единственото им средство да узнаят нейния истински характер е свидетелството на онези, които биват изправяни на съд заради своята вяра. При разпит от тях се изисква да отговорят, а съдиите им — да изслушват даваното свидетелство. Божията благодат ще бъде давана на Неговите служители, за да посрещнат нуждата на часа. „Ще ви се даде — казва Исус — в същия час какво да говорите. Защото не вие сте, които говорите, а Духът на вашия Отец, Който говори във вас.“ Когато Божият Дух просветлява умовете на Неговите служители, истината ще бъде представяна в нейната божествена сила и скъпоценност. Онези, които отхвърлят истината, ще се изправят да обвиняват и потискат учениците. Но сред загуба и страдание, дори до смърт, Господните чеда трябва да разкриват кротостта на своя божествен Пример. Така ще се види противоположността между оръдията на Сатана и представителите на Христос. Спасителят ще бъде възвисен пред управниците и пред народа.

„Учениците не бяха надарени с куража и твърдостта на мъчениците, докато такава благодат не стана необходима. Тогава обещанието на Спасителя се изпълни. Когато Петър и Йоан свидетелстваха пред Синедриона, хората „се чудеа; и разбраха за тях, че бяха с Исус“. Деяния 4:13. За Стефан е писано, че „всички, които седяха в съвета, като се взираха в него, видяха лицето му като лице на ангел“. Хората „не можеха да устоят на мъдростта и на Духа, с който той говореше“. Деяния 6:15, 10. А Павел, като пише за собственото си дело пред съда на цезарите, казва: „При първата ми защита никой не застана на моя страна, но всички ме изоставиха.... Но Господ застана до мене и ме укрепил, за да може чрез мене благовестието да бъде напълно прогласено и всички езичници да го чуят; и бях избавен от устата на лъва.“ 2 Тимотей 4:16, 17, R. V.

„Служителите на Христос не трябваше да подготвят предварително никаква заучена реч, която да представят, когато бъдат изправени на съд. Тяхната подготовка трябваше да се извършва ден след ден, като съкровищно съхраняват скъпоценните истини на Божието

слово и чрез молитва укрепват вярата си. Когато бъдат изправени на изпитание, Светият Дух ще се да им припомни именно онези истини, които биха били необходими.“
Копнежът на вековете, 354, 355.

Съдът започва с Божия дом на 11 септември и завършва при неделния закон, когато тогава съдът преминава към Божието друго стадо извън Божия дом.

Дванадесетият месиански ориентир е Съдът над езичниците

За да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва: „Ето Моя Слуга, Когото избрах; Моят Възлюбен, в Когото е благоволенията на душата Ми; ще положи Духа Си върху Него, и Той ще възвести съд на народите. Няма да се препира, нито ще извика; и никой няма да чуе гласа Му по улиците. Пречупена тръстика няма да строши, и тлеещ лен няма да угаси, докле изведе съда към победа. И в Неговото име ще се надяват народите.“ Матей 12:17–21.

Предсказание

Ето Моя слуга, Когото подкрепям; Моят избранник, в Когото благоволи душата Ми; положих Духа Си върху Него; Той ще възвести правосъдие на народите. Няма да извика, нито да издигне глас, нито ще направи да се чуе гласът Му по улицата. Пречупена тръстика няма да строши, и тлеещ лен няма да угаси; Той ще изнесе правосъдие според истината. Няма да отслабне, нито да се обезсърчи, докато не установи правосъдие на земята; и островите ще чакат Неговия закон. Исаия 42:1–4.

Приключването на съда за Божия дом започна през юли 2023 година, когато се чу глас по улиците, където Моисей и Илия лежах мъртви в долина от мъртви сухи кости. Когато се чу гласът, съдът започна да приключва за Божия дом и се насочи към съда над езичниците. В книгата на Матей има дванадесет месиански изпълнения, които обозначават главните ориентири в реформаторското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. Тези дванадесет ориентира са предобразени от Месията. 1989; 1996; 11 септември 2001; 18 юли 2020; юли 2023; 2024; Среднощният вик, отделянето на свещениците и неделният закон — всичко това е обозначено, като 11 септември има вътрешен и външен свидетел, а неделният закон има вътрешен свидетел на разпръскване, а след това и двама свидетели на съдебния период на работниците от единадесетия час. Девет ориентира на реформаторското движение на сто четиридесет и четирите хиляди са пряко обозначени в книгата на Матей.

Матей е алфата на Новия завет, а Откровение е омегата. Матей е пророчески шедьовър, чието значение беше запечатано до последните дни. Той съдържа омега дванадесет глави, които съответстват на алфата на Битие, глави единадесета до двадесет и втора. Като алфа спрямо Откровение, той е паралелен на вдъхновената връзка между Даниил и Откровение. Разкритото относно книгите Даниил и Откровение във връзка с тяхното пророческо взаимоотношение би било валидно и за взаимоотношението между Матей и Откровение. Онова, което ни е било съобщено в тази насока, би се равнявало на следното:

В Евангелието според Матей е подета същата линия на пророчеството, както в книгата Откровение.

„Откровението е запечатана книга, но то е и отворена книга. То описва чудни събития, които предстои да се случат в последните дни от историята на тази земя. Ученията на тази книга са определени, а не мистични и неразбираеми. В нея е подета същата линия на пророчество, както в Даниил. Някои пророчества Бог е повторил, като така показва, че на тях трябва да се отдаде значение. Господ не повтаря неща, които не са от голяма важност.“ Manuscript Releases, том 9, 8.

Книгата на Матей поема „същата линия на пророчеството“ като Откровение и Даниил, и тя е доведена до съвършенство в книгата Откровение, защото думата „допълнение“ означава съвършенство.

„В Откровението всички книги на Библията се срещат и завършват. Тук се намира допълнението на книгата на Даниил. Едната е пророчество; другата — откровение. Книгата, която беше запечатана, не е Откровението, а онази част от пророчеството на Даниил, която се отнася до последните дни. Ангелът заповяда: „А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до времето на края.“ Даниил 12:4.“ Деяния на апостолите, 585.

Матей, Даниил и Откровение са една и съща книга.

„Книгите Даниил и Откровението са едно. Едната е пророчество, другата — откровение; едната е запечатана книга, другата — отворена книга. Йоан чу тайните, които изрекоха гръмовете, но му бе заповядано да не ги пише.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Струваше ми се важно да отделя време, за да поставя Евангелието според Матей в контекст, който би могъл да подчертае пророческото значение на това, че Петър се намира в Кесария Филипова, преди да насоча изследването отново към книгата на Йоил. Ще се опитам да обобща своите наблюдения върху Евангелието според Матей, в опит да онагледя огромното пророческо значение на Петър в Кесария Филипова, която е Паниум от Даниил 11:13–15.

Евангелието според Матей е структурирано върху три отделни пророчески линии. Първата линия обхваща първите десет глави; втората линия са следващите дванадесет глави, следвани от третата линия, съставена от шест глави. Първите десет глави представляват първия ангел от Откровение четиринадесет, следващите дванадесет глави представляват втория ангел от Откровение четиринадесет, а последните шест глави представляват третия ангел от Откровение четиринадесет. Все още не съм доказал ясно това наблюдение, но то може лесно да бъде направено. Преди да сторим това, желая да продължа да нанасям някои от по-общите щрихи върху платното, което е Евангелието според Матей.

Вторият ред на глави единадесета до двадесет и втора е представен от втория ангел, а вторият ангел винаги обозначава удвояване, защото Вавилон падна, падна. Глави единадесета до двадесет и втора на Битие излагат обещанието, а след това и тристапния

завет на Бога с избран народ чрез патриарха Аврам. Точно централният стих на тези дванадесет глави посочва „обрязването“ като знака на завета, и то бе установено във втория от трите етапа. Точно централният стих на успоредния заветен ред в Матей е мястото, където името на Симон Варйона е променено на Петър.

И Аз ти казвам: ти си Петър, и на тази канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделят. Матей 16:18.

Името на Петър представлява сто четиридесет и четирите хиляди и той представя онази категория, която основава вярата си върху чуването на Христовата вест. Не просто вестта за Исус, а вестта, която Сам Исус посочи като дадена на Петър от самия Господ.

Той им казва: Но вие за кого Ме казвате, че съм?

А Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос, Синът на живия Бог. А Исус в отговор му рече,

Блажен си ти, Симоне, сине Йонин; защото плът и кръв не са ти открили това, а Моят Отец, Който е на небесата. Матей 16:15–17.

Вярата на Петър се основава върху това, че Исус става Христосът — Месията. Името на Петър е променено, както и това на Аврам, за да отбележи заветно взаимоотношение, и неговото име се приравнява на 144 000; а в същия този стих великата борба е посочена като Канара, Която е основата на една църква, която би надделяла над църквите на ада. Сто четиридесет и четирите хиляди са последното проявление на един избран заветен народ, и Петър представлява тази група.

Петър също така едновременно представлява първата християнска църква, църквата на учениците, защото именно в тази история Христос положи основата на Своята църква. Христос е основата и Той е също и краегълният камък, а Петър е символ на първата християнска невеста и на последната християнска невеста. Следователно Петър е едновременно символ на алфа и на омега в един стих.

Този един стих е централният стих на дванадесет глави, които представляват вестта на втория ангел, а Петър „изпълнява двойна роля“ като първата невеста и последната невеста. Последната невеста ще бъде във война със синагогата на Сатана, и последната невеста ще се състои от две групи. Едната група са сто четиридесет и четирите хиляди, а другата група е голямото множество. Голямото множество е представено от Смирна, а сто четиридесет и четирите хиляди — от Филадельфия.

Сто четиридесет и четирите хиляди са филиделхийци, а промяната на името на Петър в осемнадесети стих представлява запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Той е символът на онези, които са запечатани, и в стиха — самия централен стих на дванадесетте глави на завета — той съответства на самия централен стих в дванадесетте глави на Битие, където обрязването е посочено като знака. Глави единадесета до двадесет и втора от Откровение предоставят третата линия на дванадесетте глави на заветното свидетелство, а

централният стих на тези дванадесет глави посочва брака на блудницата от Откровение седемнадесета с земните царе.

И звярът, който беше и не е, той е и осмият, и е от седемте, и отива в погибел.
Откровение 17:11.

Този стих е свързан с установяването на окончателното падение на великия Вавилон, а първото падение на Вавел беше в първата глава от дванадесетглавната заветна линия на Битие. Петър представлява сто четиридесет и четирите хиляди в централния стих, който съответства на централния стих на Битие. В централния стих на Откровение падението на великия Вавилон довежда до завършек историята за Нимрод, великия ловец от Вавел.

Централните стихове на всяка от тези три пророчески линии посочват или Божия печат, или белега на звяра. Началният вавилонски завет на смъртта в Битие достига своя край в Откровение. С това той поставя начало и край върху трите линии, когато те бъдат събрани заедно, ред върху ред. Мястото, където Петър е използван като символ на великата борба между Канарата и портите на ада, е вестта на втория ангел, защото вестта на втория ангел е: „Падна Вавилон (Нимрод), падна (римската блудница)“. Втората линия в трите линии на Матей е вестта на втория ангел, защото тя посочва две падения на Вавилон. Тя представя фалшив брак именно там, където истинският брак се завършва, при неделния закон. Тя представя числото „8“ като фалшификат на Божия народ, който е истинските осем. Папството също е представено като подражаващо на Бога, защото то беше, и пак е, и ще възлезе. То възлиза именно там, където възлиза знамето — при неделния закон.

В Матей има дванадесет месиански изпълнения, а в Стария Завет има между триста и петстотин пророчества за Месията. Матей съдържа дванадесет пряко посочени изпълнения, значително повече от което и да е от другите три евангелия. Тези дванадесет изпълнения съответстват на девет отделни ориентира в реформаторското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. Девет символизира завършеност, защото няма число отвъд „девет“, понеже всяко друго количество след „девет“ използва единствено деветте цифри от едно до девет и нулата. Девет е пълнота. От тези девет ориентира два имат повече от едно от Матейовите изпълнения. 9/11 има две, а неделният закон има три.

Времето на края през 1989 г., формализирането на вестта през 1996 г., последвано от 11 септември, последвано от разочарованието на 18 юли 2020 г., последвано от гласа в пустинята през юли 2023 г., което доведе до възкресението през 2024 г., което води до Среднощния вик, последван от отделянето на свещениците, което достига своята кулминация при неделния закон. Девет жалона, от които един има двама свидетели, а един — трима свидетели; 11 септември има двама, а неделният закон — трима. Това означава, че в реформената линия на сто четиридесет и четирите хиляди двамата свидетели на 11 септември до тримата свидетели на неделния закон отбелязват времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Дванадесетте жалона се съгласуват с всяко реформаторско движение и, правейки това, подчертават и определят времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди от 11 септември до неделния закон.

По този начин тя определя двама свидетели при 9/11 и трима свидетели при неделния закон. Двата свидетели при 9/11 са вестта на втория ангел, а тримата свидетели при неделния закон са вестта на третия ангел. Следователно линията, изградена чрез Матейовите изпълнения на месианските пророчества, обособява и увеличава значението на времето на запечатването, като същевременно определя втория ангел като алфа на историята на времето на запечатването, а третия ангел — като омега. Това означава, че времето на запечатването е оградено от число две и число три, като по този начин двадесет и три — символ на умилоствението — се поставя над цялата история на запечатването.

В книгата на Матей има три пророчески линии, които представляват съответно първия, втория и третия ангел, и дванадесетте глави във втората линия на Матей представляват завета със сто четиридесет и четирите хиляди, защото това е омегата на алфа-завета на Битие с Аврам. Това означава също, че при втория ангел, когато Петър представлява както първата, така и последната християнска невеста, удвояването на Петър установява пророческото изискване за удвояване във втория ангел. По свидетелството на трима свидетели числото дванадесет е въжето, което свързва трите линии от по дванадесет глави заедно, така че, когато открием друго представяне на числото дванадесет в книгата на Матей, то трябва да бъде съгласувано с другите дванадесетици в книгата на Матей.

Дванадесетте глави на Матей, които започват със символичното число единадесет и завършват с неговото символично съответствие, числото двадесет и две, се съгласуват с реформената линия на сто четиридесет и четирите хиляди, представена чрез дванадесетте месиански изпълнения, като по този начин проявяват второ „удвояване“ в линията на втория ангел. Дванадесетте месиански изпълнения, заедно с дванадесетте глави, са „удвояването“ на втория ангел, но когато се умножат, те представят 144 000. Петър е удвоен и числото дванадесет също е удвоено. Тези удвоявания изпълняват удвояването на Вавилон, който пада два пъти.

Глави единадесета до двадесет и втора представляват втория ангел от Откровение четиринадесета глава. Десет е символ на изпитание, а първото от трите изпитания са първите десет глави на Матей. „Десет“ символизира изпитание. Понеже Матей е алфата спрямо омегата на Откровение, първата глава на всяка от двете книги започва с откровение за Исус Христос. В първа глава Йосиф е изпитан дали ще повярва на ангела, или не. Неговият съответник беше Захария, бащата на Йоан Кръстител, който не повярва и не издържа същото изпитание. Единият прие провиденциално раждане, другият се усъмни.

Във втора глава Ирод се боеше от раждането на нов цар, а Йосиф и Мария побягнаха в Египет. Йоан Кръстител донесе първото изпитание в трета глава — първо изпитание, което Сестра Уайт определя като изпитание на живот или смърт, защото тя пише, че „онези, които отхвърлиха вестта на Йоан, не можеха да получат полза от Исус“. Първият ангел е изпитваща вест, която призовава човеците, както Йоан, да се боят от Бога, защото часът на Божия съд идва. Това е представено чрез Йоан, когато той попита: „кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?“

След това, в четвърта глава, Исус пости четиридесет дни, които завършват с три отделни изпитания, защото трите изпитания винаги са представени в вестта на първия ангел. Тогава Исус започна да изгражда основите, като избра Своите ученици; защото при Ездра и Неемия основите на храма бяха положени в историята на първия указ, а при милеритите основите бяха положени в историята на първия ангел. Основите са блаженствата, последвани от Неговите чудеса, които доведоха до това Той да изпрати дванадесетте ученици до края на десета глава. Тогава дванадесетте ученици вече бяха поставени на мястото си и Вдъхновението посочва, че учениците бяха основата на християнската църква. Към единадесета глава основите бяха завършени.

В единадесета глава учениците служат сами, а Исус е сам, като това отбелязва ясно разграничение между десета и единадесета глава. Първа до десета глава представляват вестта на първия ангел; тя приключи с идването на втория. Вторият ангел предизвиква разделение, отделяне, както при милеритите и протестантите. Десета глава завършва с това, че Исус се отделя от учениците, а в единадесета глава Той е сам.

Глави единадесета до двадесет и втора представят втория ангел, водейки към глави двадесет и трета до двадесет и осма като третата линия на третия ангел. Разбира се, третият ангел достига до неделния закон, което е онова, което Пасхата в глави двадесет и шеста до двадесет и осма представя. „23“ е символът на умилоствението, а първата от тези шест глави представя вестта на първия ангел, и последните три глави представят вестта на третия ангел. Двете глави в средата (24 и 25) представят втория ангел. Последните три глави съдържат „23“ конкретни ориентири, съпоставяйки глава „23“ като първия ангел или началото, и глави двадесет и шеста до двадесет и осма като третия, с „23“ ориентири. Глава 23 е първият ангел, а следващите две глави са вторият ангел, и последните три глави са третият ангел.

Третата линия в Матей представя третия ангел и е разделена на три стъпки. Глава 23 е първата стъпка и първият ангел. Глави 24 и 25 са втората стъпка и вторият ангел. Глави 26, 27 и 28 са третата стъпка и третият ангел. Една глава за първия ангел, две глави за втория ангел и три глави за третия. Третата, която е Пасха, която представя кръста, която от своя страна съответства на неделния закон, е представена също и чрез Петдесетница.

Петдесетница е числото 50, а 50 е символът на Юбилея. Юбилеят съдържа четиридесет и деветата година, края на седмия цикъл от седем години. Числото 49 предхожда числото 50, но е пряко свързано с него. Третата линия в Матей започва с 23-та глава; след нея следват две глави (24, 25), които образуват сбор 49, непосредствено преди третия ангел, който представлява числото 50.

Началото на редицата от шест глави е „23“, а краят е „23“ ориентири; и числото, което се получава от събирането на глава 26 с 27 и 28, е „81“ — символ на свещениците, вложен в самите стихове, които посочват проливането на кръвта, която Небесният Първосвещеник щеше да използва в Своето първосвещеническо служение. Поради тази причина заглавието на глава „81“ в „Копнежът на вековете“ се основава на Матей 28.

„Глава 81 — „Господ възкръсна““

„Тази глава е основана на Матей 28:2–4, 11–15.“ Копнежът на вековете, 780.

Числото „81“ представлява свещенството, а в Левит 8 са изложени седемте дни на посвещаването на свещениците. В Числа, глава 8, е изложено очищението на левитите. Във 2 Летописи „81“ свещеници се противопоставят на цар Озия и този пасаж пряко допринася за утвърждаването на вестта за запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Но когато се закрепил, сърцето му се възгордя за неговата погибел; защото престъпи против Господа, своя Бог, и влезе в храма Господен, за да кади на кадилния олтар. А свещеник Азария влезе след него, и с него осемдесет Господни свещеници, мъже храбри; и те се възпротивиха на цар Озия и му казаха: Не ти принадлежи, Озия, да кадиш на Господа, а на свещениците, Аароновите синове, които са осветени да кадят: излез от светилището, защото си престъпил; и това няма да ти бъде за чест от Господа Бога.

Тогава Озия се разгневи, а в ръката си държеше кадилница, за да кади; и докато се гневеше на свещениците, проказата изби на челото му пред свещениците в дома Господен, при олтара за тамян. И първосвещеникът Азария и всички свещеници го погледнаха, и ето, той беше прокажен на челото си; и те го изтласкаха оттам; да, и сам той побърза да излезе, защото Господ го беше поразил. И цар Озия остана прокажен до деня на смъртта си и живееше в отделен дом, понеже беше прокажен; защото беше отсечен от дома Господен; а синът му Йотам беше над царския дом и съдеше народа на земята. 2 Летописи 26:16–21.

Осемдесет и едно като символ е свързано със свещениците, които се противопоставиха на усилията на Озия да принесе жертви в светилището. Пророческата структура на пасажа за Озия съответства на пророческата структура на Даниил 11:11–12. И в двата пасажа е посочен южен цар, чието сърце се възгордява поради военни победи, и особено поради скорошната победа над северен цар. Когато единадесети стих на Даниил 11 се изпълни чрез Птолемея в битката при Рафия, той, както и Озия, се стремеше да принесе жертва в светилището в Ерусалим, но бе възпрян от свещениците. Ред след ред двамата свидетели посочват украинската война, която е почти приключила.

Осемдесет и първа глава на „Копнежът на вековете“ е основана върху Матей 28 и представя Христос, възнасящ се, за да започне Своето служение като Небесен Първосвещеник.

А ето същината на онова, което казахме: ние имаме такъв Първосвещеник, Който седна отдясно на престола на Величието в небесата. Евреи 8:1.

Числото „81“ е символ на свещениците, а глави 26, 27, 28; третата стъпка на третата линия в Матей дава сбор 81. Втората стъпка дава сбор 49, а първата стъпка е 23. Осемдесет и едно представлява 80 свещеници и един първосвещеник в свидетелството за Озия. На това ниво 80-те свещеници са човешки, а първосвещеникът е Божествен. 81 представлява съчетаването на Божествеността с човечеството. Числото едно в числото осемдесет и едно

представлява Божествеността.

Числото едно в единадесет представлява човечеството, а също и Божествеността. Числото едно в числото двадесет и едно представлява Божествеността, а двадесет — човечеството. Съчетанието на две и едно може да се види в учениците по пътя за Емаус.

Съчетанието на тримата и Единия е човечество и Божественост, както е представено от огнената пещ на Седрах, Мисах и Авденаго.

Съчетанието на четири и едно показва, че съединението на Божествеността с човечеството се осъществява в четвъртото поколение.

Съчетанието на петте и едно обозначава петте девизи, които очакват младоженеца.

Съчетанието на шест и едно представлява отношението на човека към съботата на седмия ден, на която Божествеността е Господар. Числото „шест“ е символ на човека, а едно е Христос.

Съчетанието на седем и едно представлява прехода на седмата църква, Лаодикия, към филаделфийския опит.

81 е символ на свещениците и тяхното отношение към първосвещеника.

Съчетанието на девет и едно обозначава завършеност. Бременността е девет месеца. Имаше 9 поколения, водещи до Ной, и девет поколения след това, които доведоха до завета. Исус издъхна в деветия час. Съчетанието на девет и едно обозначава завършването на делото по запечатването на Неговия народ.

В този контекст едно е съчетанието на човечеството и Божествеността; число две е Божественият Учител, Който поучава човечеството. Число три е вестта на трите ангела, която е вестта, на която те биват учени в число две. Число четири обозначава четвъртото поколение, като по този начин определя пророческата история, когато петте мъдри девизи се явяват и биват пресътворени, както е представено от шестия ден на сътворението. След това седмата стъпка обозначава прехода към Филадельфия и загадката на осмия, който е от седемте. В този момент заветът се осъществява и свещенството на „81“ се въздига, за да завърши делото, представено от числото девет. На всяка стъпка число едно е Лъвът от Юдовото племе, Който е също и Палмони, Чудният Броител. 81 е символ на свещениците. Палмони създаде всички числа.

Числото единадесет представлява половината от двадесет и две, а и двете представляват съчетанието на Божествеността с човечеството. В една неотдавнашна статия включих две изявления, които се отнасят до началото и края.

Първото твърдение посочи, че когато Елън Уайт имаше първите си видения за светилището, ѝ беше показано, че заповедта за съботата сияеше по-ярко от другите заповеди. Също така ѝ беше показано, че в последните дни „учението за възплъщението“ беше обгърнато от мека светлина. Съботата беше светлина в началото, която предобразяваше учението за

въплъщението в края. Съединението на Божествеността с човечеството е учението за въплъщението, защото то е учението за това, че Христос прие върху Себе Си човешка плът и така даде пример, че Божествеността, съединена с човечеството, не съгрешава.

Единадесет плюс единадесет е двадесет и две, и числото единадесет започва всяка от дванадесетте заветни линии от глави, а всяка завършва с двадесет и две. Единадесетите глави и единадесетите стихове в Писанията представляват ориентири на сто четиридесет и четирите хиляди.

2014

Украинската война започна през 2014 г. и представлява външната линия на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

И южният цар ще се разгневи и ще излезе, и ще воюва против него, сиреч против северния цар; и той ще изкара голямо множество; но множеството ще бъде предадено в ръката му. Даниил 11:11.

18 юли 2020 г.

Първото разочарование бе Исусовото забавяне да отиде и да възкреси Лазар — върховното чудо и печатът на Бога. Исус изчака четири дни, преди да възкреси Лазар. Стихът в Йоан посочва последното от седемте чудеса, които са пряко обозначени в Евангелието от Йоан. Първото бе превръщането на водата във вино. Има много светлина в разглеждането на седемте чудеса, които достигат своята кулминация в Йоан 11:11, и всички богослови са съгласни, че в Йоан има само седем чудеса, въз основа на това, че именно тези чудеса са пряко обозначени. Поради тази причина те не включват Христовото възкресение като осмото знамение, но то бе чудо, а Неговото възкресение е знамението на завета; следователно възкресението в книгата на Йоан е осмото чудо, което е от седемте, защото всяко от предишните седем чудеса бе извършено чрез силата на Неговото възкресение.

Това каза; и след това им рече: Нашият приятел Лазар спи; но Аз отивам, за да го събудя от съня. Йоан 11:11.

Юли, 2023 г.

През юли 2023 г. гласът в пустинята започна да издига вик с послание, което притежава Духа на живота.

И след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги видяха. Откровение 11:11.

Йоан се ражда осем дни преди неделния закон, защото именно при неделния закон баща му Захария проговаря. Името на Йоан е променено от Захария на Йоан при неделния закон, когато промяната на името му обозначава заветно взаимоотношение. Раждането е образ на възкресението на онези, които бяха убити по улиците на 18 юли 2020 г.

Истина ви казвам: между родените от жени не се е явил по-голям от Йоан Кръстител; но и най-малкият в небесното царство е по-голям от него. Матей 11:11.

2024

Исая посочва второто събиране, което бе изпълнено през 1849 г. Второто събиране започна през юли 2023 г. и завършва, когато Божият народ бъде запечатан.

И в оня ден Господ ще простре ръката Си втори път, за да придобие остатъка от Своя народ, който ще остане, от Асирия и от Египет, от Патрос и от Куш, от Елам и от Сенаар, от Емат и от морските острови. Исая 11:11.

Непосредствено преди неделния закон

Исус току-що завърши тържественото влизане, като по този начин обозначава прехода от Среднощния вик към неделния закон; Той има дванадесетте ученици със Себе Си, защото те вече са избрани преди неделния закон.

И Исус влезе в Йерусалим, в храма; и като разгледа всичко наоколо, понеже вече бе настъпила вечерта, излезе за Витания с дванадесетте. Марк 11:11.

Когато запечатването бъде извършено върху сто четиридесет и четирите хиляди, непосредствено преди неделния закон, съединяването на съпруга на Божествеността със съпругата на човечеството е завършено, и двамата са вечно едно, защото умиловението е завършено.

При все това нито мъжът е без жената, нито жената без мъжа, в Господа. 1 Коринтяни 11:11.

Чудотворното раждане на Сара, раждане, дълго просрочено от бунта през 1863 година, се осъществява, когато жената от Откровение дванадесета глава ражда близнаци. Първото дете се появява при Среднощния вик, а второто дете — при неделния закон. Детето, което излезе второ, имаше алената нишка, която представлява знака на Раав в Ерихон.

С вяра и самата Сара получи сила да зачене семе и роди дете, когато беше преминала възрастта, защото счете за верен Онзи, Който бе обещал. Евреи 11:11.

Неделният закон за Лаодикия

Йеремия посочва съда над Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден.

Затова тъй казва Господ: Ето, Аз ще докарам върху тях зло, от което няма да могат да избягнат; и макар да викат към Мене, няма да ги послушам. Еремия 11:11.

Езекил се съгласява с преценката на Еремия върху адвентизма.

Този град няма да ви бъде котел, нито вие ще бъдете месото сред него; но Аз ще ви съдя при пределите на Израил. Езекиил 11:11.

Отминаването на древния Израил като Божи заветен народ включва и това, че Бог предизвиква у предишния заветен народ ревност поради онова, което те са отхвърлили. Това ще се повтори спрямо адвентизма при неделния закон.

И тъй, казвам: препънаха ли се, за да паднат? Да не бъде! Но чрез тяхното падение дойде спасение на езичниците, за да ги подбуди към ревност. Римляни 11:11.

Адвентизмът, основан върху делото на Уилям Милър, което те отхвърлят, все още е движението, което построи храма; но както при Соломон, който също построи храма, те нарушиха завета и царството им ще бъде отнето и дадено на народ, който ще управлява Божието лозе, както Той нарежда.

Затова Господ каза на Соломон: Понеже това стана от тебе и ти не опази Моя завет и Моите наредби, които ти заповядах, Аз непременно ще отнема царството от тебе и ще го дам на твоя слуга. 3 Царе 11:11.

Неделният закон за Филадельфия

При неделния закон тържествуващата църква, според пророците, бива въведена в своята собствена земя; а тази земя е земя, изобилстваща с вестта на късния дъжд. Ерихон бе възстановен през 1863 г., а при неделния закон Ерихон пада.

А земята, в която отивате, за да я притежавате, е земя на хълмове и долини, и пие вода от небесния дъжд. Второзаконие 11:11.

Градът е царство, а тържествуващата църква представлява славното царство на Христос. Това царство на тържествуващата църква започва при неделния закон, когато Неговата църква е издигната и възвисена над всички планини и хълмове.

Чрез благословието на праведните градът се въздига, а чрез устата на нечестивите се събаря. Притчи 11:11.

В деветия час ангелът дойде при Корнилий и му нареди да повика Петър, като по този начин посочва кога благовестието отива при езичниците при неделния закон. Когато Петър бе наставен от Бога да отиде, това стана в контекста на видение за ядене на нечисти животни. Това се изпълнява при неделния закон. Деветият час съответства на деветия час, когато Христос умря. Деветият час представлява края на един период, който започва в третия час, когато Исус бе разпнат, и завършва с Неговата смърт шест часа по-късно. Това е същият период при Петър, който е в горницата в третия час, а после в храма в деветия час. Единият девети час завършва със смъртта на Христос; в следващия девети час Петър е в храма и прогласява вестта на Йоил. Смъртта на Христос сложи край на заветното отношение с Израил и отвори вратата за езичниците, представени от Корнилий.

И ето, начаса трима мъже вече бяха дошли при дома, където бях, изпратени до мене от Кесария. Деяния 11:11.

Те да ви бъдат дори мерзост; от месото им да не ядете, а трупове им да имате за мерзост. Левит 11:11.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Сънувах, че Бог, чрез невидима ръка, ми изпрати изящно изработено ковчеже, дълго около десет инча и широко шест инча на квадрат, направено от абанос и перли, чудно инкрустирани. Към ковчезето беше прикрепен ключ. Аз незабавно взех ключа и отворих ковчезето; и тогава, за мое удивление и изненада, го намерих изпълнено с всякакви видове и размери скъпоценности, диаманти, драгоценни камъни и златни и сребърни монети от всякаква големина и стойност, красиво подредени на съответните им места в ковчезето; и така подредени, те отразяваха светлина и слава, равни единствено на слънцето. ...“

„Погледнах в ковчезето, но очите ми бяха заслепени от гледката. Те сияеха с десет пъти по-голяма слава от преди. Помислих си, че са били излъскани в пясъка от нозете на онези нечестиви хора, които ги бяха разпръснали и стъпкали в праха. Те бяха подредени в ковчезето в прекрасен ред, всеки на мястото си, без да се вижда никакъв труд от страна на човека, който ги бе хвърлил вътре. Извиках от самата си радост и този вик ме събуди.“ Ранни писания, 81–83.

„Вие отдалечавате твърде много пришествието на Господа. Видях, че късният дъжд идваше [толкова внезапно, колкото] среднощният вик, и с десет пъти по-голяма сила.“ Spalding and Magan, 5.

И във всяко дело на мъдрост и разумение, за което царят ги изпитваше, ги намери десет пъти по-добри от всички влъхви и звездобройци, които бяха в цялото му царство. Даниил 1:18–20.